

Karoliina Wares

erikoislääkäri
HUS Jorvin sairaala
karoliina.wares@hus.fi

Matias Rantanen valvomassa Suomen Partiolaisten pelastautumiskurssin hypotermiauintia. Kuva Suomen Partiolaisten Pelastautumiskurssi 2017.

Huivikaulaiset hullut

Otin juuri kolmannen partioryhmän johtaakseni sudenpentulauman ja seikkailijavartion lisäksi, koska tiuhaan päivystävänä anestesialääkärinä ja neljän harrastavan lapsen äitinä en vain kerta kaikkiaan keksinyt, mitä tekisin kaikilla niillä iltoihini jäävillä ylimääräisillä sekunneilla.

► Puolisoni katsoi minua sillä tietyllä ilmeellä toista kulmakarvaansa hivenen nostaen ja aika moni tuttavani kysyi: miksi ihmeessä? Niin, miksi haluan viettää vapaat iltani muiden ihmisten lasten kanssa? Miksi haluan viettää vähät päivystyksettömät viikonloppuni metsässä havuja tukassa ja nokea naamassa, savulta haisevana ja raatoväsyneenä? Linaan >>

vastaukseeni viime vuoden partioviikon hashtagia: **#partiontakii**. Tai sitten minulla ei vain ole minkäänlaisia itsesuojeluväistöä.

Olen kotoisin reippaasti napapiirin pohjoispuolelta, eräilyn ja retkeilyn luvatussa maassa. Pääsin lapsena ja nuorena harrastamaan kaikenlaisia: useita liikuntalajeja, pianon- ja huilunsoittoa, tanssia, milloin mitään taitokursseja. Silti partio oli paras harrastukseni. No contest. Alku oli tosin tahmaista: sudenpentujohtajamme oli lähes satavuotias (tai siltä minusta kahdeksanvuotiaana tuntui), retkillä ei käyty koskaan ja leikeistä muistan vain yhden (puhtausjuna, älkää kysykö enempää). Vartioon

Karoliina Wares valmistautumassa seikkailijoiden eksymisharjoituksiin raikkaassa -23 °C pakkassäässä. Kuva Karoliina Wares 2019.

siirtyessä kymmenvuotiaana homma alkoi jo olla mielekkäämpää, tuli kämppäretkiä ja uusia taitoja. Kun kolmetoistavuotiaana pääsin ensimmäiselle partioleirilleni Inariin, koin valaistumisen. Asumme teltassa, lauloimme iltanuotiolla, teimme pelastusharjoituksia, rakensimme A-pukin ja donitsin, ystävyystyimme, pelleilimme, esiinnyimme, nokeenuimme ja haisimme tosi, tosi pahalta. ”Tätäkö partio oikeasti on?! Tätä lisää!” ajattelin. Minusta tuli vartionjohtaja ja vein jo neljäntoista vuoden kypsässä iässä pari vuotta nuoremman kymmenpäisen vartioni metsään itse suunnittelemani laavuretkelle ilman yhtään aikuista.

Ilmeisesti minulla ei ole minkäänlaisia itsesuojeluväistöä.

Pääsin suurleirille, Tervakselle, joka oli teini-ikäiselle lähes tajunnan räjäyttävä kokemus. Lippukuntamme alkoi järjestää kaikenlaisia tapahtumia, muun muassa legendaarisen ja

kotipaikkakuntani ensimmäisen partiotaitokilpailun, Killeri-Bobin kisan, jonka nimi syntyi erään partioetken sypisimeiden vessareissujen ja 90-luvun televisiosarja Twin Peaksin innoittamana.

Lukion alussa putosin pois aktiivisesta partioharrastuksesta, koska muutin toiselle puolen Suomea, enkä jotenkin uskaltanut yksin hankkiutua uuteen lippukuntaan. Yliopistoaikana opiskelu ja työ lykkäsivät partion kokonaan pois elämästäni. Kiinnostus ehti herätä uudestaan vasta parinkymmenen vuoden päästä, kun ensimmäinen lapseni alkoi olla kouluikäinen. Aloin etsiskellä sopivaa lippukuntaa kotiseudulta. Ja niitähän riitti. Jo pelkästään Espoossa ja Kauniaisissa on yhteensä 44 partiolippukuntaa, koko pääkaupunkiseudun alueella mittavat 119 lippukuntaa. Päädyin Pohjois-Espoon alueella toimiviin Järvihaukkoihin, joiden toiminta vaikutti monipuoliselta ja aktiiviselta. Ja voi kuulkaa! Eipä aikaakaan, niin toimin poikani sudenpentulauman johtajana ja löysin itseni milloin laavuretkeltä, milloin lumiveistoskisasta, milloin Halloween-juhlasta zombiksi pukeutuneena ja milloin aikuisryhmä Tukkaanien kokouksista nauramasta itseäni tarviiolle muiden hullujen seurassa. Nyt johdan useaa alakouluikäisten lasten partioryhmää, toimin sudenpentuluotsina ja ensiapukouluttajana lippukunnassamme ja osallistun lippukunnan tapahtumien järjestämiseen sekä aikuistoimintaan. Tänä keväänä on tiedossa esimerkiksi seikkailijoiden ja tarpojen riihitys,

Partiofaktoja

- Suomessa on noin 65 000 partiolaista, maailmassa yli 40 miljoonaa. Suomalaisen partiolaisten keskusjärjestö on **Suomen Partiolaiset**.
- Alueellisesti toiminta jakautuu **partiopiireihin**, joissa on useita paikallisia **lippukuntia**.
- Partio toiminta jakautuu ikäkausiiin, jotka ovat

sudenpennut (7–9-vuotiaat), **seikkailijat** (10–12-vuotiaat), **tarpojat** (12–15-vuotiaat), **samoojat** (15–17-vuotiaat), **vaeltajat** (18–22-vuotiaat) ja **aikuiset** (yli 22-vuotiaat).

- Partiolaiset kokoontuvat yleensä kerran viikossa oman ryhmänsä kanssa. Sudenpentujen ryhmiä sanotaan **laumoiksi**, seikkailijat

ja sitä vanhemmat muodostavat **joukkueita** ja **vartioita**.

- Viikoittaisen toiminnan lisäksi partio toimintaan kuuluu kämppä- ja telttaretkiä, leirejä, riihityksiä ja muita partiotapahtumia, kuten partiotaitokilpailuja ja valtakunnallinen partioviikko erilaisine aktiviteetteineen.

Tiina Mikkonen on anestesiolegian ja tehohoidon erikoislääkäri, joka työskentelee Kanta-Hämeen keskussairaalassa.

Mikä on partiolippukuntasi ja mitä teet siellä?

Virallisesti lippukunta on edelleen Ouran Partiolaiset Lounais-Suomen piirissä, mutta siellä en vuosiin ole toiminut. Kun oma poikani aloitti partion, toiminta siirtyi Kyynärön Kiertäjiin Hämeen piirissä. Lähinnä oma toimintani on jo pitkään ollut partiolääkintään liittyvää, leirejä ja koulutuksia. Tarkoitus on ollut taas enemmän aktivoitua tälläkin saralla.

Minkä ikäisenä aloitit partion ja missä?

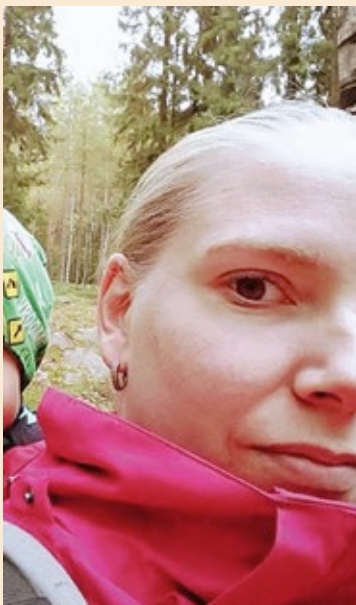
Seitsemänvuotiaana Ouran Partiolaisissa.

Miksi jatkat vielä aikuisena?

Partio on elämäntapa, johon liittyy ulkoilma-aktiiviteetteja, johtamistaitoja ja samanmielisiä ihmisiä.

Mikä on parasta partiossa?

Tekemisen meininki.

Entä raskainta?

Leirien jälkeiset päivät. Täyttä sumua...

Kerro paras tai karsein partio-muistosi (toki partio toiminnan luonne huomioiden kyse voi olla yhdestä ja samasta muistosta).

Taruksen lääkitä ja unohtumattomat fosforitikut leirin päättäjäsissä. Kynttilät olivat kuulemma liian vaarallisia keinokuituvaatteiden lähellä (iltanuotiolla tätä ongelmaa ei kylläkään ollut ilmennyt jokunen päivä aiemmin), joten oli tilattu kaikille leiriläisille pimeässä loistavat fosforitikut. Ainoa ongelma oli, että ne sai kierrettyä auki, joten lopputuloksena leiriläiset maalailivat fosforilla kuvioita ihoonsa ja huuliinsa. Kaksi hengenahdistuspotilasta lähetettiin ambulanssilla Päijät-Hämeen keskussairaalaan, ensiapuporukalle tuli uneton yö jatkuvien huuhteluiden vuoksi ja koko ensiavun, turvan ja huollon porukka kolusi kaikki teltat läpi takavarikoimassa tikkuja lasten makuupusseista. 12 000 fosforitikkua kerättiin isoihin jätesäkkeihin. Olo oli säkkiä kantaessa kuin joulupukilla. Nyt jo naurattaa, silloin ei...

Tiina Mikkonen metsässä silmä tarkkana. Kuva Tiina Mikkonen.

Karoliina Wares (oikealla) partiokavereidensa Janne Kaitalan ja Lotta Lampelan kanssa lähdössä Killeri-Bobin kisaan viime vuosituhannella. Kuva Karoliina Wares 1992.

sudenpentujen PehmoMon Go-siirtymäsuunnistus, seikkailijoiden siirtymävaellus leijuvine telttoineen, talviretki kamiinateltassa ja ties mitä pienempää happeningia. Elokuussa on jättimäinen aikuisten partiojohtajien tapahtuma, Johtajatulet 2019, jossa aikuiset partiolaiset verkostoituvat, kuuntelevat huippujohtajien ja muiden fiksujen ja kunnostautuneiden ihmisten luentoja, hengaavat yhdessä, laulavat älyttömiä lauluja, nukkuvat teltoissa, syövät nuotioherkkuja, nokeentuvat, pelleilevät ja tietysti haisevat tosi, tosi pahalta.

Summa summarum: tunnen itseni a) täysin kajahtaneeksi ja b) täysin riippuvaiseksi tästä toiminnasta. Partiossa yhdistyy niin moni hieno asia: ystävyys ja yhteisöllisyys, erä- ja ensiaputaidot, yhteiskunnallinen aktiivisuus, luonnontuntemus ja luonnonsuojelu, tasa-arvo ja eriarvoisuuden vastustaminen. Muun muassa siksi heilun taas kohta Nuuksion obskurennossa huivi kaulassa ja havuja tukassa. Luultavasti myös haisen aika jännältä. **#partiontakii** ■ >>

Matias Rantanen on anestesiolegian ja tehohoidon erikoislääkäri, joka työskentelee Tyksin T-leikkausosastolla ja Turun yliopistossa klinisenä opettajana.

Mikä on partiolippukuntasi ja mitä teet siellä?

Kuusiston Linnanyrjänät. Kipparoin venettä kesäisin, toimin kouluttajana välillä merenkulkuun liittyvissä jutuissa ja välillä ensiapuasioissa, lisäksi teen satunnaisia projektituontoisia hommia esimerkiksi leireillä. Olen myös Suomen Partiolaisten pelastautumiskurssin staabissa. Kurssilla opetetaan meripartioalusten päällystölle toimintaa merionnettomuuksissa. Fyysisen vaativuuden ja olosuhteiden vuoksi (Suomenlahti marraskuussa) yksi kouluttajista on perinteisesti ollut anestesiolegi.

Minkä ikäisenä aloitit partion ja missä?

7-vuotiaana samassa lippukunnassa.

Miksi jatkat vielä aikuisena?

Aikuisena ehdottomasti tärkein juttu minulle on purjehdus. Kun merellä olemiseen on kerran innostunut, siitä ei pääse irti enää koskaan. Kannattaa siis harkita, ennen kuin liittyy meripartioon.

Mikä on parasta partiossa?

Parhaita partiomuistoja ovat suurleirit, joilla on aina hieno tunnelma. Toisaalta sitten auringonnousu avomerellä kaikessa hiljaisuudessa on vain koettava. Aikuisen vinkkelistä arvostan myös elinikäisiä ystävyyssuhteita ja harrastusta, joka antaa elämänavoja ja opettaa toimimaan yhdessä. Partio on antidootti minä-itse-ensin-asenteelle.

Kerro paras tai karsein partiomuistosi.

Lapsena raskainta oli silloin, kun metsässä oli märkää ja kylmää. Silloin ryhmähenki punnitaan, auringonpaisteessahan viihtyy missä vain. Aikuisena raskainta on ajankäytön pohdinta. Vaikka periaatteessa jokainen käyttää sen verran aikaa harrastukseensa kuin haluaa, käytännössä partio vie niitä perheelliselle päivystävälle lääkärielle harvinaisia vapaita viikonloppuja tai lomaviikkoja.

Matias Rantanen ja meripartiolaisuuden ydin. Kuva Matias Rantanen.

Sanaselityksiä

- **A-pukki:** puusta ja köydestä köytöksiin rakennettu A-kirjaimen muotoinen rakennelma, jota käytetään ojien, purojen tai jokien ylittämiseen
- **donitsi:** pressusta, narusta ja heinistä, risuista tai haivuista rakennettu munkkirinkilän muotoinen lautta, jolla voi ylittää vesistöjä
- **kolo:** paikka, jossa lippukunnan viikoittainen toiminta järjestetään
- **lippukunta:** partiotoiminnan paikallisyhdistys, joka huolehtii viikoittaisesta partiotoiminnasta
- **riihitys:** eräänlainen opittujen partiotaitojen testausretki
- **siirtymä:** tapahtuma, joka järjestetään partiolaisten siirtyessä ikäkaudesta toiseen
- **staabi:** leirin, kurssin, vaelluksen tai (edustus) joukkueen johto

Parasta partiossa on tekemisen meininki.